

1. De bron die geminacht wordt door Achaz en Juda

Stel je voor: je fiets is gestolen. Maar een dag later komt een vriend van je die fiets brengen. Hij heeft 'm gevonden. Je bent allebei blij. Weer een poosje later sta je in een groepje te praten, en die vriend staat er ook bij. Hij zegt: 'Heb je je fiets goed op slot gezet?' En hij geeft er een knipoogje bij. De anderen die erbij staan vinden het misschien een heel gewone vraag, maar ze beseffen niet dat er aan die opmerking een verhaal vast zit. Zo is het ook met deze tekst, Jesaja 12: 3. 'Dan zult gij met vreugde water scheppen uit de bronnen des heils.' Die tekst, daar zit een verhaal aan vast. En voor dat verhaal moeten we eerst iets weten over de situatie. In de 8^e eeuw voor Christus werd het volk van Juda bedreigd. U moet weten: het totale volk Israël was uiteengevallen in twee staten: de staat Israël in het noorden en de staat Juda in het zuiden, met Jeruzalem als hoofdstad. En nu werd Juda bedreigd door Israël en door Syrië. Juda had een slechte koning, koning Achaz. En wat deed Achaz? Achaz vertrouwde niet op God, op de HERE, nee, hij ging een bondgenootschap sluiten met een ander volk, nog verder naar het oosten: Assyrië. En Assyrië had als hoofdstad Ninevé, en Ninevé lag aan een prachtige rivier, de Tigris. Als dat gebeurt, als koning Achaz méér vertrouwt op Assyrië dan op de God van Israël, dan komt de profeet Jesaja in actie. Hij wordt door God gestuurd met een boodschap, die we lezen in Jesaja 8: 6. 'Omdat dit volk de zacht vloeiende wateren van Siloach versmaadt en er vreugde is bij Resin en de zoon van Remaljahu, daarom, zie, de Here doet over hen opkomen de machtige en geweldige wateren van de Rivier, de koning van Assur met al zijn heerlijkheid; deze zal buiten al zijn beddingen stijgen en buiten al zijn oevers rijzen, binnendringen in Juda, overstromen en steeds verder om zich heen grijpen, reiken tot aan de hals.'

Oftewel: de mensen in Juda verwachten niets van hun eigen God. Die God heeft Zelf Jeruzalem uitgekozen! Nee, Jeruzalem ligt niet aan een grote rivier, zoals dat verre Ninevé. Jeruzalem heeft alleen een bron. En uit die bron komt water: dat zijn 'de zacht vloeiende wateren van Siloach'. En God zegt: 'Die bron, die staat symbool voor Mij. Andere volken hebben goden met grote afgodsbeelden, net als dat ze grote rivieren hebben. Jullie hebben Mij! Ik ben jullie bron! Die bron in Jeruzalem, die stelt misschien voor het oog niet zoveel voor. Jullie versmaden hem. Maar uiteindelijk ligt in die bron jullie leven. Sluit geen verbond met een ander volk, maar vertrouw op Mij, de God van Israël, die woont in Jeruzalem.'

Maar koning Achaz, hij luistert niet. Hij heeft geen vertrouwen in God. Eerder, in hoofdstuk 7, heeft Jesaja hem óók al gewaarschuwd. En in de Bijbel wordt precies de plek genoemd waar dat gebeurde. Jesaja 7: 3: 'Toen zeide de HERE tot Jesaja: Ga Achaz tegemoet, gij en uw zoon Sear-Jasub, naar het einde van de waterleiding van de bovenste vijver, naar de weg van het Voldersveld, en zeg tot hem: tracht rustig te blijven, vrees niet.' Dat staat er niet voor niets! Jesaja moet koning Achaz opzoeken, daar waar het water van de bron in de vijver vloeit. Dat water in Jeruzalem, dat speelt een heel belangrijke rol in de boodschap van Jesaja. Die bron van water is het symbool

van het leven dat God geeft aan Zijn volk. Maar koning Achaz, die vertrouwt niet op God. Hij denkt: 'Ik kan Jeruzalem nóóit in m'n eentje verdedigen! Dat red ik niet! Ik moet een bondgenootschap sluiten met Assyrië!' Ja, blijkbaar is hij wel druk bezig met de watervoorziening van de stad. Hij staat daar niet voor niets bij die bovenste vijver, waar het water heenstroomt. Maar hij heeft geen geloof. Water is in het warme Midden-Oosten beslissend voor leven of dood. En zéker vroeger, als je stad belegerd was. Je waterbron, die bepaalde hoe lang je het kon volhouden. Als je water op was, dan kon je het wel schudden. 'Jullie versmaden de zacht vloeiende wateren van Siloach', zegt God. 'Je hebt geen vertrouwen in de bron van Jeruzalem. Letterlijk en figuurlijk! Je vertrouwt Mij niet, je Bron van leven, en je minacht die waterbron.' Dat doet God veel pijn!

Op wie vertrouwt u eigenlijk? Op wie vertrouwt jij? Veel mensen denken dat het gras ergens anders altijd groener is. 'Ooh! Assyrië met die grote rivieren! Dat bronnetje van ons, dat stelt niks voor...' Christelijk geloof, de kerk, Jezus... Andere dingen lijken veel spannender: een succesvolle carrière! Beroemde mensen in je eigen vriendenkring! 'Wow zeg, heb jij het 06-nummer van Paul Witteman! Pjoel!' Een grote auto! Of iets anders: allerlei alternatieve therapiën en alternatieve religies. 'Zó interessant!' Waar vertrouwt je op? Achaz heeft geen vertrouwen in de bron van Jeruzalem, en hij heeft geen vertrouwen in de God van Israël.

2. Hizkia vertrouwt wél op God, de Bron, én op de bron in Jeruzalem

En dan komt zijn zoon op de troon. Hizkia. En Hizkia is het tegenovergestelde van zijn vader. Hizkia heeft álle vertrouwen in God! En hij houdt van de HERE met zijn hele hart. En Hizkia breekt met Assyrië. Want Assyrië is van een bondgenoot een onderdrukker geworden. Zo gaat dat, als je niet vertrouwt op God, maar op andere machten. Dan kom je hun greep. Hizkia vertrouwt alleen op God. En Hij komt in opstand tegen Assyrië. De afgelopen weken hebben we in de preken gezien wat er toen gebeurde. De koning van Assyrië komt met een enorm leger naar Jeruzalem, om de opstandige stad in te nemen. En op dat moment wordt ook dat water weer ontzettend belangrijk. 'Zullen we straks water hebben, als de stad belegerd is?'

En weet u wat Hizkia dan doet? Hizkia heeft alle vertrouwen in God, de Bron van het leven. En hij heeft ook alle vertrouwen in de bron van Jeruzalem. De Gihon-bron, zo heet die bron. En wat doet Hizkia nu? Een technisch hoogstandje. Die bron, die ligt buiten de stadsmuur, op de oosthelling van de stad. Maar ja, als je stad omsingeld is, en je moet even de poort uit om water te gaan halen... dat werkt niet. Dus wat doet Hizkia? Hij maakt de Gihon-bron aan de buitenkant helemaal dicht, zodat die niet te vinden is, en hij laat een tunnel graven, dwars door de heuvel waarop Jeruzalem ligt, naar de zuidkant van de stad, daar is de heuvel lager, want de heuvel loopt af, naar het zuiden. Daar komt het water terecht in een vijver b́nnen de stadsmuur. De Siloach-vijver, of het badwater Siloam. Die tunnel, die werd gegraven vanaf twee kanten, want er was natuurlijk haast: de Assyriërs kwamen eraan! Die tunnel,

weet u hoe lang die is? 535 meter, dus méér dan een halve kilometer! En in die berg, de berg Sion, waarop Jeruzalem gebouwd was, midden in die berg hebben de gravers elkaar ontmoet. Die tunnel is er nog steeds, je kunt er doorheen lopen. En midden in die tunnel is een gedenksteen gevonden uit de tijd van Hizkia, waarop staat dat de gravers elkaars stemmen hoorden. Die steen ligt nu in een museum in Istanboel.

Hizkia hechtte dus wél waarde aan de bron in Jeruzalem, zoals hij ook eerbied had voor God, de bron van het leven. En hoe is het afgelopen? De belegering, die was vreselijk zwaar. Hizkia heeft God gebeden, gesmeekt om hulp. En toen hééft de HERE ook geholpen! Dat hele leger van de Assyriërs werd door God zelf verslagen. 185.000 soldaten kwamen om, waarschijnlijk door een pestepidemie. De Assyriërs trokken weg, en Jeruzalem kon weer ademen! Wat een vreugde! Wat een blijdschap! De stad was bevrijd!

3. Uit die Bron mag je levenslang putten!

En in die bevrijde stad is ongetwijfeld dit lied gezongen, Jesaja 12. Dit lied van Jesaja, die zelf nog leefde in die tijd! 'Zie, God is mijn heil, ik vertrouw en vrees niet, want mijn sterkte en mijn psalm is de HERE HERE, en Hij is mij tot heil geweest.' Zo heeft het volk van Juda het geleerd: als je je sterkte zoekt in vreemde volken, in Assyrië, dan kom je bedrogen uit. 'Nee,' zingen nu de mensen, 'mijn sterkte en mijn psalm is de HERE HERE', de naam wordt verdubbeld als teken van ontzag. Hij is mijn krachtbron! Hij is mijn sterkte! Hij is mijn psalm, mijn lied. Juist door de nood heen heeft dat volk van Juda ontdekt, dat alléén God de bron is van het leven, van kracht, van sterkte. Juist door deze bevrijding uit de ellende is dát duidelijk geworden. En daarom kan dit volk zingen: 'Ik loof U, HERE, omdat Gij toornig op mij zijt geweest; uw toorn heeft zich afgewend en Gij vertroost mij.' Ja, inderdaad, God is boos geweest op het volk. Zoals een goede vader of een goede moeder soms boos is. Als je nooit je kinderen corrigeert, dan komt er niets van terecht. God is boos geweest, maar Zijn boosheid is nu voorbij, en, staat er dan: 'Gij vertroost mij.' Het lijkt alsof God Zijn armen om dat volk heen slaat, en zegt: 'Mijn volk, wat ben ik blij dat jullie bij Mij terug zijn! Wees niet meer verdrietig, niet meer bang. Ik ben bij je.'

Heel Jeruzalem bruist van de feestvreugde, en wat staat er dan? 'Dan zult gij met vreugde water scheppen uit de bronnen des heils.' Begrijpt u het verhaal, dat er vast zit aan deze tekst? Begrijpt u de blik van verstandhouding, die God geeft bij deze woorden? Die bron van Jeruzalem, die eerst versmaad werd, die zacht vloeiende wateren van Siloach, die veracht werden, daar scheppen de mensen nu water uit, met een gezicht vol blijdschap en dankbaarheid. 'Laat ze maar, die mensen in Ninevé met hun grote rivieren. Wij hebben een God, die vele malen meer geeft. Ook al ziet die bron er maar heel eenvoudig uit, Jeruzalem is de stad van God. Van de ware God.'

En weet u wat ik nou zo mooi vind? In dit lied is de blik niet beperkt. 'Hebben wij dat even goed bekeken, zo met elkaar in Israël.' Nee, de blik is meteen wereldwijd! 'En gij zult te dien dage zeggen: Looft de HERE, roept zijn naam aan, maakt onder de volken zijn daden bekend; dit worde bekendgemaakt op de ganse aarde.' En het wonder is gebeurd! Op dit moment wórdt over de hele wereld de naam van de HERE aanbeden. En weet u waar het geheim in zit? Vers 3: 'Dan zult gij met vreugde water scheppen uit de bronnen van het heil.' Weet u wat er eigenlijk staat, in

het Hebreeuws, voor 'heil'? Jesjoea! De Hebreeuwse vorm van de naam Jezus. 'Gij met vreugde water scheppen uit de bronnen van Jesjoea, van Jezus!' Gods Zoon, de Redder, Hij wordt voor de hele wereld een teken van hoop, een Bron van vreugde, een bron van eeuwig leven! Door de dood van Jezus aan het kruis is er redding voor ieder mens die gelooft! Hij is de Bron waaruit je mag putten! Jeruzalem, de belegerde stad werd gered door die éne bron, de Gihon-bron, waarvan het water door de tunnel vloeide naar de Slioch-vijver. Zó worden wij gered door Jezus, de Bron van levend water!

En zo ontdekken we, als mensen uit alle volken, als onze levensbron dáár ligt, in Jeruzalem. Dáár is God begonnen! Dáár is Jezus voor ons gestorven. Dáár is Hij opgestaan. Al onze bronnen liggen in Jeruzalem. En weet u dat we dat nét hebben gezongen? Psalm 87: 4, kijkt u maar mee in uw liturgieblad. Die Psalm gaat over de stad Jeruzalem. 'Zij zullen saam, de groten met de kleinen, dansend de harpen en symbalen slaan en onder fluitspel in het ronde gaan, zingend: "In u zijn al onze fonteinen!"' Al onze bronnen liggen in Jeruzalem! Alleen bij de God van Israël is leven! Wat is het dan heerlijk, als je gedoopt mag zijn in die naam! Als jouw leven verbonden is met de bron van het leven. Als je besprenkeld mag worden met het water, wel niet letterlijk uit de bron in Jeruzalem, maar wel figuurlijk: het water van het leven, de bron van het heil, de bron van Jesjoea, van Jezus. Miljoenen, miljoenen mensen hebben uit die bron geput. Ik noem één voorbeeld.

U weet: pas geleden kreeg president Obama de Nobelprijs voor de vrede. Negen jaar geleden, in het jaar 2000, ging die prijs naar de president van Zuid-Korea: Dr. Kim Dae-Jung. In augustus van dit jaar is hij overleden, 83 jaar oud. Kim Dae-Jung heeft zich als president enorm ingezet voor vrede met Noord-Korea. Maar voordat hij president werd, was hij een strijder voor mensenrechten. Jarenlang waren in Zuid-Korea dictators aan de macht, vreselijke heersers. Kim Dae-Jung vocht voor mensen. Hij werd aan alle kanten bedreigd. Kim Dae-Jung heeft daarover verteld. Hij zei in een toespraak: 'Mijn gezin en ik kwamen door de moeilijke tijden heen door ons vasthoudende vertrouwen op God en ons vaste geloof in de democratie.'

Twee keer heeft het regime geprobeerd om hem te vermoorden. En twee keer mislukte het. De eerste keer was in 1973. De politie nam hem mee op een boot, de zee op, daar werd hij vastgebonden, en er werden zware voorwerpen aan hem vastgemaakt. Ze wilden hem overboord gooien op de oceaan, zodat hij zou zinken. En op dat moment, zo vertelt deze Nobelprijswinnaar, zag hij Jezus staan,

recht voor hem. Kim Dae-Jung smeekte: 'Jezus! Red alstublieft mijn leven! Ik heb nog zoveel te doen voor mijn volk!' Op dat ogenblik klonk er opeens enorm veel lawaai. Er werd geroepen: 'Vliegtuigen!' De agenten durfden Kim niet meer overboord te gooien. Later bleek dat de Verenigde Staten het moordplan hadden ontdekt en er vliegtuigen op af hadden gestuurd.

Gemeente, er is een bron waaruit je mag putten. Zelfs met de dood voor ogen! God die Zich laat kennen als de Vader, de Zoon, en de Heilige Geest. Put uit die bron, gemeente! Levenslang! Elke dag! Alle andere bronnen drogen op, maar deze nooit. Schep maar water uit die bron, doe met enthousiasme en overgave, want Hij is en blijft voor eeuwig een bron van vreugde! Amen.